

Het Sliedrechts Dialect (629)

Uit Mijntjies dagboek (6)

Nae 'n lange zeumer in 't noorde van 't land, op 't waarek van d'r vaoder, is Mijntjie weer onverwachs trug, deurdats 'r opoe is gesturreve. Ze komt, med 'n rij zesdeklassers, terecht in d'n eerste klas, bij 'n hêel jong mêêstertie. Op woensdagmiddag, azze ze vrij hadde, kreeg Mijntjie een braaikous mee en dan mos de taok die moeder opgaf, netuurlijk afgemaakt worde. Jaontjie kwam ok met 'r braaiwaarek, dat hadde ze afgesproke. Ze gonge naer de Boslaon om in 't gras te gaon zitte braaie. Jaontjie had ok nog een klaain broertie bij d'r om naer te kijke en op te passe. D'r wazze rondom slôôte. Ze zatte fijn in 'de Krom' van 't bos, daer stinge 'n paor banksies. Dat was, al braaiend, de woensdagmiddag van de maaisies.

In de slôôt

Ze zagge 'n paor jonge jonges med 'n fiets aankomme. Dien êêne mos lere fietse. Nou, dà gong nò nie zô vlot. En 't eerste begin is kattedespin, hee. Afijn, inêêns rijdt die pardoes de slôôt in. Ze lagge d'r braaiwaarek neer in 't gras. Jaontjie hieuw d'r broertie bij de hand en ze gonge is korterbij kijke. Die vriend hielp de jonge de slôôtkant weer op. Toe zagge Jaontjie en Mijntjie pas, dat de pechvogel de mêêster van d'n eerste klas was, Hardenberg. Nou, wat hadde ze een lol die middag. 't Slôôtwaoter droop uit de mêêster z'n klere en met de fiets aan de hand liepe die twêê knulle de Boslaon uit.

Hardeknotsie

D'n aandere ochend wis hêel hullieze rij al gaauw dat de mêêster koppie onder gewist was. Hij hieuw Mijntjies en Jaontjies wel aarg goed in de gaote. Toe Mijntjie d'r taok afhad, zat ze te geniete. Ze kreeg zômor inêêns rijmerstelent. D'r was een wjisie dat 'r bij paste. Een blaodjie uit 'n schriffie genome en daer schreef ze: "Hardeknotsie in de modderslôôt, oh wat was dat sjeun. Oh, harde knots! Oh, harde knots!" Heel de school zong 't al gaauw mee. Mijntjie mos toe bij d'n bovemêêster komme en schoolblijve, en belove dà ze 't nooit meer zou doen. Mijntjie wou 't nie belove, dà kon ze nie. De vrouw van de bovemêêster liet z'n ete naer school brenge. Mijntjie kon d'r aage laeter nog herinnere dat 'r mor 'n hêel klaain stuksie vlees bij zat. (Hêel vroeger hadde ze 't over 'n 'stiksie vlaais'. K.) Mijntjie verlangde naer d'r uitgebakke spek. Nou, Mijntjie kon nog steeds nie belove dà ze zôiets nooit meer zou doen, mor ze mocht dan toch weg. Dien druipende schoolmêêster was ommers zo'n komiek gezicht gewist.

Mooi verhaal

De zesde klas was de hêêgste en de leste voor Mijntjies. Mor eerst kwam d'r nog 'n afschaaidsmiddag en toe kreeg ellek kaaind een verrassing in boekvurrem. De dikte van 't boek besliste wel wie d'r 't beste geleerd en opgepast had. Mijntjies boek was niet 't aalderdikste, mor zeker ok nie 't dunste, ze was in elleke klas overgegaon. De mêêsters stinge aalemael bij d'n uitgang van de school.

De grôte broers hadde tege Mijntjies gezeed dà ze mor mos zegge: “Meester, ik moet u bedanken, voor ’t zitten op de banken!” Mor Mijntjie was aareg blij met ‘r klasseprijs. D’r sting ’n mooi verhaol in, dat hà ze al lang gezien. Van ‘Joost de beeldjeskoopman’. Over de 80-jaerigen oorlog toe de Spanjole ’t land overstrôemde en hullieze laaider Alva de hervurremde mense in ons land op d’n brandstaopel liet zette. Dat verhaol hè Mijntjie toe zô dikkels geleze dà ze ’t laeter nog vaak aan d’r kaainder en klaainkaainder verteld het. Tja en dat noemde ze dan ‘de goeie ouwe tijd’. Gelukkig dat ’t nou nie meer zô is!

Onze hartelijke dank weer aan Mevr. B. v. d. W. die ons dut verhaol opstuurde! Aalle andere inzenders vraege me graeg om ’n bietjie geduld. Korsjonno.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôême van de families Sprong (nieuw), Klop en op verzoek ok nog effe Baars in de “Genealogische Grabbelton” en hêël veul fotoochies van Slierecht...